

A Hello Dolly-Ban, Miskolcon

Ez a kép a Miskolci Nemzeti Színházban készült az 1960-as években. A "Hello Dollyból" játszom Dolly szerepét.

A vidéki színész élet valahogy így zajlott. Először albérletet vettünk ki, később pedig lettek úgynevezett színészházak. Ezek kis, egyszobás garzonlakások voltak, aminek a rezsijét kellett fizetnünk. Szünnapokon általában hazamentünk, először vonattal, később már lett kocsim és akkor azzal jártam. Nekem elég hamar lett autóm. Hétfőn mindig szabadnap volt, és hát az ember nem

volt minden darabban benne, voltak közben szünetek. Pécs és Miskolc volt távoli hely, a többi nem igazán. Pécsen 1958-1966 között voltam, Miskolcon 1966-1970 között. Általában nem főztünk, a színház büféjében ettünk. Amikor volt lakás akkor ezt az ember megtehetette, de az ember azért nem vágyott erre. Ha például nem próbáltam, csak esete felléptem, akkor is bementem a színházba ebédelni. Kecskeméten pl. egy három emeletes panelház, tele volt színészlakásokkal nagyon messze a színháztól. Kecskeméten volt színészlakás régebben is, de az egy szörnyű állapotú volt. Fiamat mindig azzal akartam eltéríteni a színészpályáról, hogy mutattam neki, hogy itt is lehet lakni, ilyen körülmények között is. Ez a ház egyébként műemlékszámba ment aztán. Ez öt percre volt a színháztól, és nagyon szép volt, de teljesen le volt pukkanva, nagyon nem ápták. Szolnokon ugyanúgy volt, szintén a lakótelepen. Ott nem három emelet, hanem egy-egy lakás volt a színészeknek fenntartva. Rendszerességről ebben a szakmában nem lehet beszélni, csak rendszertelenségről. Mondjuk, ha két napig nem volt dolgom, akkor hazamentem. Olyan is volt, hogy ott éltem már az élettársammal és a gyerek is velem volt. Akkor nem jártunk olyan sokat haza. Ez Miskolcon volt.